

Naam: Jacques de Jong
Plaats: Hoorn
Werk: Verzorgt intern transport

'Ze zeggen dat ik een schat ben'

Jacques de Jong kan echt genieten van het vrijwilligerswerk dat hij doet in het verzorgings/verpleeghuis Lindendael te Hoorn. Hij helpt daar zeer regelmatig bij het interne transport van cliënten/bewoners. Meneer De Jong begeleidt hen zowel met de rolstoel als lopend naar allerlei activiteiten zoals fysiotherapie, bewegingstherapie, krant voorlezen, aromatherapie en hij haalt bewoners op en brengt hen naar het restaurant en weer thuis. Onderweg knoopt hij een praatje aan en bewo-

ners laten merken dat zij dat op prijs stellen. Het vrijwilligerswerk voor de bewoners van Lindendael verschaft meneer De Jong veel voldoening, legt hij uit. „Anders dan veel mensen denken - namelijk dat het een zware, treurige klus is - hebben wij met de bewoners/cliënten en de andere vrijwilligers veel plezier en ervaar ik het als dankbaar werk”, vertelt meneer De Jong. „Als ik hoor 'U bent een schat', dan denk ik 'Daar doe je het voor?'”

Zorg **19**

Zorg

Zorg met hart en ziel

Tekst: Marja van Spaandonk

Zorgboerderij Stille Pieter, waar melkvee, schapen, geiten, paarden, een imkerij en kippen worden gehouden, is elke dinsdag en donderdag open voor volwassenen en eenmaal per twee weken van vrijdag tot en met zondag open voor jeugd. Alle leden van de familie Schilder hebben er een belangrijke taak: met hart en ziel voor anderen zorgen.

Foto: Marcel Rob

MENEER HANS, BEP (DAARACHTER RIET), OME KEES, PETRA, SIMON EN LENIE ROND FRITS DE BOK.

Helpen in de tuin, koeien knuffelen in de stal, de twee honden en vier katten aaien, kippetjes voeren, bloemen plukken, werken aan een groot mozaïek in de werkplaats of een stilleven schilderen in de koepelkas. En natuurlijk samen aardappels schillen, groenten snijden, koken en tafeldekken. Om 12.30 uur wordt er warm gegeten, zoals dat hoort op een boerderij. De gasten van zorgboerderij Stille Pieter in het Noord-Hollandse Scharwoude, kunnen de hele dag bezig zijn als ze dat willen, maar ook lekker relaxen in de knusse huiskamer met ruim uitzicht op de schilderachtige omgeving. De authentieke stolpboerderij ligt aan de Westfries Omringdijk aan het IJsselmeer vlakbij Hoorn. Om het weekeinde worden hier kinderen met autisme, ADHD of gedragsproblemen opgevangen. Op dinsdag en donderdag is dit het thuis voor volwassenen met een verstandelijke beperking, dementie of psychische problemen. Ze worden door Jan Schilder met de eigen bus van stichting Stille Pieter uit de wijde omgeving opgehaald en weer thuis gebracht. Ome Jan rijdt nooit mee, hij komt

Stichting Stille Pieter (www.stillepieter.nl) is aangesloten bij stichting Landzijde, die er voor zorgt dat mensen met een beperking een plek vinden bij een van de aangesloten zorgboerderijen: info@landzijde.nl, regio coördinator: H.Uitenhuis.

Genieten van het boerenleven bij Stille Pieter

op de fiets. „Ik woon hier vlak bij, ook op een boerderij.” Daar boerde ome Jan tot voor kort samen met zijn ouders, maar nu zijn nicht het bedrijf runt, is hij een dag per week te gast op zorgboerderij Stille Pieter. Nou ja, te gast? Zo voelt hij

het zelf niet hoor. „Er is hier genoeg te doen!” Na de koffie, met deze donderdag zelfgebakken appeltaart, verdwijnt hij in de stal waar hij van touwen halsters voor de koeien vlecht. Straks helpt hij zorgboer Willem Schilder met de koeien.

Functioneel gebouw

Stille Pieter wordt al ruim veertig jaar gerund door de familie Schilder. Sinds eind 2008 zijn dochters Marit en Petra verantwoordelijke voor de zorgtak. Op het erf is daarvoor een prachtig, functioneel gebouw neergezet, dat van buiten een schuur lijkt (perfect passend in de omgeving) en binnen alles biedt wat de cliënten, van jong tot oud, nodig hebben. Boven zijn een grote badkamer en rustruimtes, waar de volwassenen doordeweeks na de maaltijd een dutje mogen doen. Beneden een enorme werkruimte voor allerlei activiteiten. Marit en Petra zijn kunstenaressen en weten als geen ander creatieve dingen te verzinnen. Twee keer per maand komt collega-kunstenaar Jozef die van alles onderneemt om de gasten bezig te houden.

In de open, moderne keuken is het een drukte van belang. Moeder Riet zwaait er de scepter en is beroemd door haar zelfgemaakt yoghurt. In de smaakvolle leefruimte twee enorme tafels en een knusse zithoek. Lenie, die vorige week negentig werd, toont trots aan tafel een door haar kinderen gemaakt boek. Simon (69) laat het werkje waar hij samen met kunstenaar Jozef aan bezig is vallen en heeft alle aandacht voor Lenie. Hij klopt haar lief op haar schouders en zegt dat Lenie er zo goed uitziet. Lenie bloost. Dan klinkt de stem van Ingrid (62) hard door de huiskamer. Ze wil de naam van de bezoeker weten en stelt zichzelf ook voor: „Ik ben hier medewerkster, ik dek de tafel.” Daarna luid fluisterend: „Ik kom hier omdat die meiden zo prettig in de omgang zijn.” Ze knikt naar Marit en Petra. Ingrid eet snel haar appeltaartje op en neemt dan plaats aan de andere tafel, waar ze verder werkt aan haar collage van foto's van bewoners en gasten van de boerderij. „Kijk hoe lief”, zegt ze luid en wijst op een foto van het in juni geboren veulen. Ingrid is hartstikke bang voor paarden (en

wespen!), maar het veulen durft ze toevallig wel te aaien. De 86-jarige Bep neemt plaats achter de piano en speelt een vrolijke mars. Marit en Petra vertellen dat Bep jaren niet meer gespeeld heeft, maar sinds ze op Stille Pieter komt weer wel. Ze heeft dan ook dankbare toehoorders in de 55-jarige Marcel, die op de bank met de deuntjes meeroftelt en meneer Hans (85). Meneer Hans was graficus en kan uren over zijn werk praten. Later op de dag neemt hij zijn tekenspullen mee naar buiten. Hij zoekt een geschikt plekje in de tuin, waar het op deze zonnige dag goed toeven is.

Mooie plekjes

Dat is lastig kiezen tussen de moestuin, de koepelkas, het tuinhuisje, de heemtuin rond het bijenhuisje, of op het grasveld naast de tipi waar twee kalfjes rond dartelen. Ingrid komt naar buiten om een shaggy te roken, Marcel veegt de bladeren van het terras, Rico (54) geeft de planten water, Bep plukt dahlia's en Lenie doet met de off-the-road-roller van de boerderij een rondje door de koestal. Het leven is goed bij Stille Pieter.